

inde i en ikke lidet kortere Tid. Jeg skal derfor anbefale, at vi blive staaende ved denne Ordning og ikke paa nogen Maade søle os tiltalte ved nogen af de Veie, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds tilraadede.

H. W. Jensen: Med den elskværdige Mæbenhed, der karakteriserer det ærede Medlem fra Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), fremfattede han en Yttring, hvis Rigtighed jeg fuldstændig erkjender; han sagde: „Hvis vi engang komme til Forhandling om et virkeligt Forsvar“. Ja, de Ord gjør jeg til mine, o: „Hvis vi engang komme til Forhandling om et virkeligt Forsvar,“ — saa skal jeg svare den ærede Ordspører paa mange af de Bemærkninger, han kom med i Dag og vise, hvor urigtige de vare. Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at rette en Forespørgsel til det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) angaaende Undringsforslaget under Nr. 42. Den Gang i 1867 Hærløven blev vedtagen, fandt man sig foranlediget til at foretage forskellige Rettelser for at hævde det danske Sprogs rette Værdighed. Infanteri blev kaldet Fodfolk, men nu have vi siden 1867 været i den fortvilede Stilling ikke at vide, hvad en Soldat, der staar i Fodfolket, skal hedde. I Ryttieret kaldes han Rytter og i Artilleriet Artillerist, men hvad en Mand hedder, der tjener i Fodfolket, ved jeg ikke, medmindre da vi maa kalde ham Infanterist. (En Stemme: Kald ham Fodmand). Fodmand! aa ja. Nu har det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) foreslaaet at kalde Oberster for Oberster. Jeg ved nu ikke, hvorledes det ærede Medlem har tænkt sig, at det skulde hedde i Singularis, om det skulde hedde Oberst eller Oberste (Bajer: Oberste, saaledes hedder det i Sverrig); ja, det er netop det, der ligger bagved, at det skal være Svensk, men vi skulde jo dog tale Dansk og ikke Svensk. Det danske Sprog er i Ovrigt imod at sammensætte saa mange tonløse Stavelses som i Oberstlieutenant (Modsigelse af Bajer) — jeg tvivler i alt Fald om, at man noget andet Sted vil finde en saadan Sammensætning. Muligen kan man finde det i Skriftsproget, men i Tale sproget ganske vist ikke, og den Ting er i alt Fald sikker, at selv om de Herre bestemme i en Lov, at en Oberstlieutenant herefter skal hedde Oberstlieutenant, saa vil han dog ikke komme til at hedde det. Han vil komme til at hedde Oberstlieutenant, og det Æneste, man vil have opnaaet, er altsaa at faae et D ombyttet med O.

Bærensen: Jeg skal blot tillade mig at protestere imod den Formening, som den ærede Ordspører udtalte, at ved mange Afdelinger bruges Stabsfærgenter til at spørre Bagagen. Dette er aldeles ikke Tilfældet, i det Mindste ikke ved

den Afdeling, som jeg har den Ære at staa ved, og heller ikke ved de Afdelinger, jeg kjender nærmere til. Stabsfærgenterne bruges udelukkende som taktiske Førere og anses for at høre til de bedste Kræfter, man har i Underklasjerne som Førere. Da vi kun have 2 Stabsfærgenter ved hver Afdeling, saa vandrer de fra det ene Kompagni til det andet for ikke at forfordle noget af Kompagnierne. Stabsfærgenterne anses nemlig for at staa langt over de Kræfter, der tilgaa Afdelingerne som Sekondlieutenanter, saaledes som disses Uddannelse nu er. At spørre Bagagen er en Post, som altid overlades til Bataillonskriverne med Hjælp af Underporporaler, og saa vidt jeg ved, har denne Post aldrig været tildelt Stabsfærgenter.

Ordspøreren (Bøjfen): De ærede militære Medlemmes Protester vilde faae en større Vægt, dersom de vare fuldstændigt paalidelige. Det ærede Medlem, der nu talte, protesterede mod min Udtalelse om, at Stabsfærgenter anvendes ved Bagagen, og erklærede, at dette aldeles ikke var Tilfældet. (Bærensen: Ved den Afdeling, jeg har den Ære at staa ved). Ja, dersom det ærede Medlem havde indskrænket sig til at tale om den Afdeling, han staa ved, saa vilde hans Protest have været af Betydning (Bærensen: Jeg tilspøiede: og de Afdelinger, jeg kjender nærmere til); men naar han gik videre og sagde, at Stabsfærgenter udelukkende bruges til Kompagnitjeneste, saa er dette ikke rigtigt.

Aufjær: Jeg tror dog, at den ærede Ordspører tager feil. Dersom virkelig en Stabsfærgent skulde være bleven brugt som Trainsfører, saa har det utvivlsomt været for i et givet Tilfælde at foulagere ham, fordi han trængte dertil; men jeg kan ikke rigtig tro paa, at en Afdeling skulde benytte en Kampunderofficer paa saadan Maade. Det er vist en Undtagelse, naar det sker, og en Undtagelse, som har sin Grund i tilfældige Omstændigheder. — Med Hensyn til det interessante Spørgsmaal om Oberster og Oberstlieutenanter skal jeg bede det ærede Thing om at tænke noget tilbage paa en Forhandling, som vi for en Del Aar siden havde her om Politioverordningen. Vi havde da en Masse Afstemninger over Undringsforslaget i den Retning, hvorom der her er Tale, og det endte med, at det Hele kom i den fuldstændigste Konfusion, saa at man ved den følgende Behandling maatte omgjøre Alt, hvad man havde gjort ved den tidligere Behandling. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) skal prøve paa at gjøre sig den Uleilighed at opstille den Slags Undringsforslag til 3die Behandling; thi jeg er fuldstændig overbevist om, at det ikke vil lykkes ham at faae noget Gødt ud deraf. Man kunde jo gaa forskellige Veie, naar man endelig